

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctor Mellifluus S. Bernardus Magnæ Matris Cultor
Eximius, Et Ex Ordine Sancti Benedicti Sacellanus
Quartus. Sive Ea quæ Doctor mellifluus de laudibus
Virginis Matris scripsit in gratiam magnæ ...**

Bernardus <Claraevallensis>

Nevhsii, MDCLXXV.

Ex Sermone II. In Festo Assumptionis beatae Mariae, §. 2. 8. & 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37156

Virginis Matris : utrobique amplectenda dignatio majestatis. *Intravit, inquit Luc. 10. Iesus in quoddam castellum, & mulier quædam excepit illum in domum suam.* Sed laudibus magis vacandum est, quòd festivis præconiis hæc dies debeatur. Quia verò copiosam nobis materiam lectionis hujus verba ministrant; cras quoque convenientibus nobis in unum communicandum erit sine invidia, quòd fuerit desuper datum, ut in memoria tantæ Virginis non modò affectus devotionis excitetur, sed & mores ædificentur ad profectum conversationis, in laudem & gloriam Filij ejus Domini nostri, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula.

EX SERMONE II.

In Festo Assumptionis beatæ MARIÆ,

§. 2. 8. & 9.

Sed quid introisse eum dicimus in castellum? Etiam in angustissimum virginalis uteri diversorium introivit. Denique & mulier quædam excepit illum in domum suam. Felix mulier, quæ non exploratores Hierico, sed potiùs fortissimum illum exploratorem stulti illius, qui verè ut luna mutatur, non legatos Iesu filij Nave, sed ipsum magis suscipere meruit verum IESUM Filium Dei. Felix inquam mulier, cujus domus Salvatori suscepto, inventa est munda quidem: sed planè non vacua. Quis enim vacuum dixerit, quam salutat Angelus gratiâ plenam: Neque hoc solùm: sed adhuc quoque in eam superventurum asserit Spiritum sanctum. Ad quid putas, nisi ut etiam superimpleat eam? Ad quid nisi ut adveniente jam Spiritu plena, sibi eodem superveniente, nobis quoque superplena & superfluens fiat? Utinam fluant in nos aromata illa, charismata scilicet gratiarum: ut de plenitudine tanta omnes accipiamus. Ipsa nempe

mediatrix nostra, ipsa est, per quam suscepimus misericordiam tuam Deus, ipsa est, per quam & nos Dominum IESUM in domos nostras excipimus. Et nobis enim singulis, castra sunt singula, & singula domus: & sapientia pullat ad ostia singulorum. Si quis ei aperuerit introibit & manabitque cum eo.

Sed fortè curiosius quisquam requirat, cur in præsentì Evangelica lectione nulla prorsus Lazari mentio fiat. Arbitror fanè ne id quidem à proposita similitudine dissidere. Virginalem etenim domum intelligi volens Spiritus filius non incongruè pœnitentiam, quæ malum utique comitatur. Absit enim, ut proprii quidquam inquinamenti domus hæc aliquando habuisse dicatur ut in ea proinde scopa Lazari quæreretur. Quòd si originalem à parentibus maculam traxit, sed minus à Hieremia sanctificatam in utero, aut non magis à Ioanne Spiritu sancto repletam credere prohibet pietas christiana. Hæc enim festis laudibus nascens honoratur. Postremò cùm omnimodo constet ab originali contagio solâ gratiâ mundatam esse Mariam: quippe cùm & nunc in baptisate sola hanc maculam lavet gratia, & sola eam raserit olim petra circumcisionis: ut omnino pium est credere, proprium Maria delictum non habuit: nihilominus ab innocentissimo corde etiam pœnitentia longè fuit. Sit ergo Lazarus apud eos, quorum necesse est ab operibus mortuis conscientias emundari: secedat inter vulneratos dormientes in sepulchris, ut in thalamo virginali inveniatur Martha & Maria tantùm. Ipsa est enim, quæ Elisabeth gravidæ & grandævæ quasi mensibus tribus humili deservivit officio, ipsa verba omnia quæ de filio dicebantur, conservabat, conferens in corde suo.

Neminem ergo moveat, quod suscipiens mulier Dominum non Maria, sed Martha vocatur: quando in hac una & summa Maria, & Marthæ negotium, & Mariæ non otiosum otium invenitur. Omnis quidem gloria filia Regis abintus, nihilomi-

hilominus tamen in fimbrijs aureis circumamicta est varietate. Non est de numero fatuarum virginum prudens virgo. Lampadem habet, sed in vase oleum portat. An fortè excidit vobis Evangelica illa parabola, quæ fatuas virgines prohibitas narrat ab introitu nuptiarum? Erat equidem domus earum munda, virgines enim erant. Erat ornata, quia simul omnes, id est fatuæ cum prudentibus lampades ornaverunt: sed erat vacans, quia in vasis suis oleum non acceperunt. Hinc est, quod nec ab eis suscipi in domos suas, nec admittere dignatur sponsus cælestis ad nuptias. Non sic mulier illa fortis, quæ serpentis caput contrivit. Habes enim post multa in laudibus ejus, *quia non extinguetur in nocte lucerna ipsius, Prov. 31.* In sigillatione hoc dicitur fatuarum, quæ veniente mediâ nocte sponso, conqueruntur sero & dicunt: *Quia lampades nostræ extinguuntur Matt. 25.* Processit igitur gloriosa virgo, cujus lampas ardentissima ipsis quoq; Angelis lucis miraculo fuit, ut dicerent: *Cant. 6. Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol?* Clarius enim cæteris rutilabat, quam replevit oleo gratiæ præ participibus suis Iesus Christus filius ejus Dominus noster.

EX SERMONE IV.

In Festo Assumptionis beatæ MARIE Virginis,
S. I. 5. 6. 7. 8. & 9.

TEmpus loquendi est omni carni, cùm assumitur incarnati verbi Mater in cælum; nec cessare debet à laudibus humana mortalitas; cùm hominis sola natura supra immortales spiritus exaltatur in virgine. Sed de ejus gloria nec filere devotio patitur, nec dignum aliquid sterilis concipere cogitatio, aut in-erudita potest locutio parturire. Hinc est, quod & ipsi cælestis curiæ principes in consideratione tantæ novitatis clamant non
sine